

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A.B.**, zastúpeného JUDr. L.P., advokátom, proti žalovanému: **Obvodný pozemkový úrad v Prešove**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.j. OPÚ 2007/34-82/Ba zo dňa 15. januára 2007, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/22/2008-8 zo dňa 10. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/22/2008-8 zo dňa 10. júna 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.j. OPÚ 2007/34-82/Ba zo dňa 15. januára 2007, ktorým žalovaný podľa ustanovenia § 10 ods. 3 písm. a/ zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim rozhodol o poskytnutí náhrady v peniazoch vlastníkom pozemkov v záhradkárskej osade v katastrálnom území P. Uznesenie krajský súd odôvodnil tým, že žaloba bola podaná oneskorene.

Proti uzneseniu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie krajskému súdu. Odvolanie odôvodnil tým, že síce žalobu podal oneskorene, jeden deň po uplynutí dvojmesačnej lehoty, ale domnieval sa, že lehota na podanie žaloby je 60-dňová. Namietal, že poučenie o podaní opravného prostriedku preskúmaného rozhodnutia žalovaného je neúplné, nepresné a neurčité, na základe čoho bol žalobca uvedený do omylu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Z doručky preukazujúcej doručenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného č. j. OPÚ 2007/34-82/Ba nachádzajúcej sa v súdnom spise Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžo/304/2008 vo veci Ing. J. proti Obvodnému pozemkovému úradu v Prešove o preskúmanie zákonnosti totožného rozhodnutia žalovaného (t. j. č.j. OPÚ 2007/34-82/Ba zo dňa 15. januára 2007), z ktorej bola predmetná vec krajským súdom vylúčená na samostatné konanie, vyžiadanej odvolacím súdom a založenej v kópii do predmetného spisu spolu s kópiou rozhodnutia č.j. OPÚ 2007/34-82/Ba zo dňa 15. januára 2007 vyplynulo, že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené dňa 12. februára 2007, čo potvrdil i sám žalobca v podanom odvolaní. Toto rozhodnutie obsahovalo správne poučenie o možnosti jeho preskúmania súdom.

Dvojmesačná lehota na podanie žaloby podľa § 250b ods. 1 OSP uplynula dňa 12. apríla 2007, pričom žalobca podal žalobu na súde oneskorene až dňa 13. apríla 2007. Krajský súd teda správne a v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 OSP konanie o žalobe zastavil.

Podľa ustanovenia § 57 ods. 2 OSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. K skutočnosti určujúcej začiatok plynutia lehoty v danom prípade došlo dňa 12. februára 2007, kedy došlo k doručeniu rozhodnutia žalovaného žalobcovi. Na základe vyššie uvedeného posledným dňom lehoty bol deň zhodujúci sa svojim označením s dňom kedy došlo k rozhodujúcej udalosti, a to bol deň 12. apríl 2007.

Odvolací súd považuje za nedôvodnú námietku žalobcu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného neobsahovalo úplné a presné poučenie, a preto malo byť aplikované ustanovenie § 54 ods. 3 Správneho poriadku. Je potrebné uviesť, že § 54 ods. 3 Správneho poriadku upravuje situáciu, keď správny orgán pochybí v súvislosti s jeho poučovacou povinnosťou týkajúcou sa riadnych opravných prostriedkov (§ 47 ods. 4). Citované ustanovenie je systematicky zaradené do 1. oddielu štvrtej časti správneho poriadku a vzťahuje sa iba na odvolacie konanie; netýka sa teda žaloby proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu. Odvolací súd je toho názoru, že rozsah zákonnej poučovacej povinnosti je zákonom limitovaný iba na údaj, či rozhodnutie správneho orgánu je, alebo nie je preskúmateľné súdom. Iné náležitosti sa nevyžadujú jednak preto, že tieto sú upravené v Občianskom súdnom poriadku, a jednak preto, že pri preskúmaní právoplatných rozhodnutí správnych orgánov žalobca musí byť zásadne zastúpený advokátom, pokiaľ on sám alebo jeho zamestnanec nemajú právnické vzdelanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP, v nadväznosti na § 246c ods. 1 prvá veta OSP tak, že účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a úspešnému žalovanému v odvolacom konaní trovy konania nevznikli, ani si ich neuplatnil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 30. apríla 2009

JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth